

SPRAWOZDANIA

Sprawozdanie z Konferencji Słowianoznawczej w Filharmonii Pomorskiej: *Kultura, literatura oraz myśl filozoficzna Słowian wschodnich i południowych w powiązaniach, wzajemnych oddziaływaniach międzykulturowych.*

W dniach 13–14 września 2012 roku odbyła się w Bydgoszczy Konferencja Słowianoznawcza pt. *Kultura, literatura oraz myśl filozoficzna Słowian wschodnich południowych w powiązaniach, wzajemnych oddziaływaniach międzykulturowych.* Przypomnę, że to cykliczne, interdyscyplinarne spotkanie naukowe zgromadziło w Filharmonii Pomorskiej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Bydgoszczy filologów, filozofów, kulturoznawców, historyków i badaczy Słowian wschodnich i południowych. Od 1985 roku Konferencja Słowianoznawcza wpisana jest w Międzynarodowy Festiwal Musica Antiqua Europae Orientalis. Konferencję objęła swoim patronatem dyrektor Filharmonii Pomorskiej i zarazem dyrektor Festiwalu – Eleonora Harendarska oraz Komitet Słowianoznawstwa Polskiej Akademii Nauk. Jej inicjator prof. Adam Bezwiński z Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, nawiązuje do idei humanistycznych profesora Ryszarda Łuznego oraz długoletniego dyrektora Filharmonii Pomorskiej – Andrzeja Szwalbego. Owocem konferencji jest kolejny, obszerny tom artykułów naukowych, wydany w serii Acta Slavica, Bydgoszcz 2012.

Tegoroczny festiwal muzyczny (12 września – 5 października 2012) obfitował w niecodzienne wydarzenia muzyczne; począwszy od inauguracyjnego koncertu europejskiej muzyki dawnej w wykonaniu zespołu L'Arpeggiatta poprzez Śpiewy Bułgarskiej Cerkwi Prawosławnej, Chorał Gregoriański, Muzykę Orientu, Dawną Muzykę Hiszpańską – po koncerty okazjonalne – pamięci dyrektora Andrzeja Szwalbego oraz uroczysty koncert z okazji obchodów osiemdziesiątej rocznicy urodzin Wojciecha Kilara.

Pierwszego dnia konferencji odbył się koncert inauguracyjny festiwal europejskiej muzyki dawnej. Pierwsze festiwalowe spotkanie z muzyką odbyło się z udziałem wokalnoinstrumentalnego zespołu – L'Arpeggiata – skupiającego artystów pochodzących z wielu krajów Europy i świata. Zespół założony w roku 2000 przez Cristinę Pluhar realizuje muzykę mało znanych kompozytorów rzymskich, neapolitańskich, hiszpańskich i wczesnobarokowych. Istotną cechą muzycznych

spotkań z 1' Arpeggiata jest też łączenie muzyki i śpiewu z innymi dyscyplinami barokowej sztuki. Muzyczny program zespołu przywoływał tradycje dawnych misteriów, zawierał utwory anonimowe oraz kompozytorów barokowych; m.in. Claudio Monteverdiego, Giovanniego Antoniego Sancesa, Maurizia Cazzatego. Zgodnie z promowanym przez zespół założeniem korespondencji sztuk, muzyczne widowisko uzupełniało sceniczne przedstawienie utworów. Niezwykłe brzmienie dawnych instrumentów szarpanych połączone ze śpiewem liturgicznych i pół-liturgicznych pieśni w efektowny sposób zainauguowało pierwszy dzień Festiwalu oraz powitało uczestników Konferencji Słowianoznawczej.

Tegoroczna Konferencja Słowianoznawcza *Kultura, literatura oraz myśl filozoficzna Słowian wschodnich i południowych w powiązaniach, wzajemnych oddziaływaniach międzykulturowych* jak zawsze odbywała się w salonie artystycznym Filharmonii Pomorskiej, w przestrzeni zgromadzonych tu dzieł sztuki i klimacie podróży poprzez epoki historyczne. Jej tematyka dotyczyła szeroko pojętej kultury Słowian wschodnich i południowych na przestrzeni stuleci. Konferencję otworzyli dyrektor Eleonora Harendarska oraz prof. Adam Bezwiński, witając badaczy z wielu ośrodków, m. in. : Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytetu Opolskiego, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej oraz Polskiej Akademii Nauk. Dyrektor wraz z Cezarym Nelkowskim, wicedyrektorem, życzyli uczestnikom spotkania naukowego wielu przeżyć naukowych, artystycznych oraz zaprosili do udziału w Festiwalu *Musica Antiqua Europae Orientalis*.

W otwierającym obrady referacie pt. *Szeptucha i polscy szamani* prof. Włodzimierz Szturc (Kraków) rozwinął tematykę szamanizmu na terenach Podlasia, graniczących z Białorusią, w okolicach Gródka, Supraśla i Białegostoku. Scharakteryzował wizerunek szeptuchy jako rodzaju polskiego szamana, podając zasadnicze cechy kobiet uznanych za znachorki. Wnikliwie ukazał sposób postępowania szeptuchy z chorym, opisując szczegółowo przebieg rytuału odganiania choroby. Omówił formy przenoszenia mocy szamanki na kolejne pokolenia kobiet w rodzinie oraz przykłady uleczenia chorych przez znachorów. Wykazał również niezwykle istotną rolę i symbolikę drzew w zabiegach magicznych polskich szamanów.

Kolejny referat: *Performance art kobiet (Marina Abramović, Jelena Kowylina, Ewa Partum)* wygłosiła prof. Grażyna Bobilewicz (Warszawa). Przywołała ona sposoby realizacji performance art na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych na terenie Serbii, Rosji i Polski. W tym celu omówione zostały artystyczne wypowiedzi trzech wymienionych w tytule referatu artystek. Badaczka zaprezentowała w sposób bardzo interesujący artystyczne przedstawienia w publicznej przestrzeni, dodatkowo prezentując slajdy z przykładami performance art w realizacji Abramović, Kowyliny oraz Partum. Na tle porównawczym prelegentka zestawiała trzy różnorodne przykłady realizacji performance, ilustrując jednocześnie

problemy współczesnych społeczeństw oraz relacje człowieka wobec nowoczesnej sztuki. Ostatni referat pierwszej części obrad konferencyjnych pt. *Międzykulturowe doświadczenia w kształtowaniu tożsamości Aleksandra Hercena* wygłosiła prof. Anna Kościółek (Toruń). Nakreśliła niezwykłą postać Aleksandra Hercena, jego międzykulturowe doświadczenia, które uformowały tożsamość autora. Prof. Kościółek określiła czynniki decydujące o nabywaniu międzykulturowych kompetencji przez rosyjskiego pisarza; począwszy od relacji rodzinnych poprzez poznanie innych kultur podczas odbywanych podróży. Prezentując wnikliwie postać Hercena, badaczka wykazała ogromne znaczenie i aksjologiczny charakter międzykulturowego dialogu. Przedstawiła jednostkę, która zachowała własną odrębność przy równoczesnym otwarciu na inne społeczeństwa i nowe wartości. Referat prof. Kościółek zamknął pierwszą część obrad Konferencji Słowianoznawczej.

Po przerwie referat pt. *Prawa i lewa dłoń Boga (Metamorfozy rosyjskiej myśli konserwatywnej. Od Władimira Sołowiowa do Lwa Tichomirowa)* wygłosił dr Dymitr Romanowski (Kraków). Zaprezentował poglądy dwóch myślicieli „nowego rosyjskiego konserwatyzmu” Władimira Sołowiowa i Lwa Tichomirowa. Badacz scharakteryzował okres renesansu myśli religijnej, filozoficznej i społeczno-politycznej Rosji przypadający na przełom dziewiętnastego i dwudziestego stulecia. Omówił wpływ odnowy rosyjskiej teologii na kształtowanie się doktryny konserwatywnej oraz przedstawił kwestię relacji Kościoła i państwa. Zakreślając poglądy wymienionych w tytule referatu myślicieli, dr Romanowski pokazał wysiłki konserwatywnych rosyjskich działaczy zmierzające do wyzwolenia Kościoła spod kontroli państwa. Ukazał też rolę niezależnego, autonomicznego Kościoła w nowoczesnych systemach państwowych. Następnym referatem pt. *W kręgu filozofii ducha soborowości. Aleksy Chomiakow w interpretacji Jelizawiey Skoblowej* zaprezentowała prof. Wanda Laszczak (Opole). Badaczka przywołała w ujęciu Jelizawiey Skoblowej najistotniejsze, słowianofilskie idee Aleksego Chomiakowa – teologa, historiozofa i poety. Wymieniła ona także przyczyny i cele refleksji Skoblowej nad spuścizną Chomiakowa, posiadającą zarówno wartości historyczne, treści nieprzemijające i ponadczasowe. Prof. Laszczak wymieniła negatywne sądy i uwagi innych myślicieli dotyczące idei Chomiakowa oraz omówiła osobistą, niemalże bezkrytyczną relację Skoblowej do słowianofilskich założeń filozofa. Wykazała ona rolę idei Chomiakowa w próbach odbudowy ducha prawosławnej soborowości. Ostatni referat drugiej części obrad pt. *Wizja wychowania i wykształcenia w nauczaniu społecznym Patriarchatu Moskiewskiego i Stolicy Apostolskiej w perspektywie kulturowej* wygłosiła mgr Daria Janowiec (Kraków). Zwróciła uwagę na problem wychowania i wykształcenia w nauczaniu społecznym katolickiego i rosyjskiego Kościoła, pokazując ich wpływ na kształt nowoczesnej kultury. Wykazała nierozwalny związek kultury i edukacji, udowadniając, że każda kultura kreuje własny system edukacji, który z kolei konstituuje system wartości kolejnych, uczących się pokoleń. Stwierdziła, że znaczący wpływ na formowanie wartości posiada

nauczanie społeczne Kościoła. Referentka zwróciła uwagę na aktualność i ponadczasowość problematyki nauczania i wychowania chrześcijańskiego, podkreślając wpływy takiego kształcenia na kulturę, obserwowane od początków myśli chrześcijańskiej.

Popołudniową część obrad rozpoczął referat prof. Ryszarda Grzesika (Poznań) pt. *Panonia kolebką Słowian? O pewnej koncepcji etnogenetycznej*. Badacz rozwinął oryginalną tezę, odnaniezoną w Kronice Wielkopolskiej, wywodzącą Słowian z Panonii. Źródeł potwierdzających pochodzenie Słowian z Panonii poszukiwał prof. Grzesik w dziejopisarstwie polskim, czeskim i węgierskim. W sposób wszechstronny i niezwykle interesujący zaprezentował na tle porównawczym koncepcje pochodzenia Słowian według różnorodnych źródeł, z których tezę Interpolacji słowiańskiej Kroniki wielkopolskiej odkrył w *Powieści lat minionych*. Następnym referatem pt. *Biełozierze: na skrzyżowaniu wzajemnych oddziaływań Bizancjum, Południowej Słowiańszczyzny i Rusi Moskiewskiej XV-XVI wieku* wygłosił dr Józef Kuffel. Zakreślił on miejsce szczególne, usytuowane na północnych ziemiach Wielkiego Księstwa Moskiewskiego, gdzie splatają się linie kulturowych oddziaływań Bizancjum, słowiańskiego Południa i Rusi. Dr Kuffel omówił zjawisko ruchu klasztornego w XV i XVI stuleciu, związanego z kulturalnym i religijnym odrodzeniem Bizancjum i słowiańskiego Południa. Badacz wykazał także obecny stan budowli, a całość wypowiedzi zakończył własnym tłumaczeniem utworu Nikołaja Bajtowa. Ostatni referat trzeciej części obrad pt. *Wątki antropologiczne w traktacie Polityka Juraja Kriżanića* przedstawił prof. Andrzej Dudek (Kraków). Zarysował on biografię i twórczy dorobek chorwackiego autora Juraja Kriżanića. Skupił uwagę na najbardziej znanej rozprawie chorwackiego duchownego pt. *Polityka. Rozmowy o panowaniu*, składającej się z trzech zasadniczych części. Badacz zanalizował tekst pod względem językowym, a następnie zinterpretował jego treść, która zawiera opis systemu rządzenia na siedemnastowiecznej Rusi. Rozważania nad systemem władzy stały się kluczem do refleksji dotyczącej natury człowieka, istoty człowieczeństwa oraz mentalności Słowian. Prof. Dudek zwrócił uwagę na wyobrażenia o Słowianach zakorzenione w zachodnich społeczeństwach, kończąc wypowiedź wymienił antropologiczne aspekty wynikające z rozprawy Kriżanića.

Po przerwie referat pt. *Problematyka władzy w aspekcie temporalnym na przykładzie powieści Króliki i węże Fazila Iskandra* wygłosił mgr Rafał Szpak (Bydgoszcz). Zajął się on zjawiskiem totalitarnej władzy w utworze Fazila Iskandra. Problematykę władzy odnalazł badacz zarówno w strukturze szkatułkowej powieści, w oryginalnej kompozycji oraz w aspektach temporalnych. Badacz zauważył ideologiczne i filozoficzne przesłanie utworu, problem wzajemnej relacji władzy i narodu w politycznym systemie opartym na przemocy. Mgr Szpak spuentował swą wypowiedź zajmującą refleksją nad percepcją systemu przez człowieka współczesnego, spoglądającego na rzeczywistość polityczną z perspektywy dziejów. Kolejny referat pt. *Wokół wybranych aspektów moralności Rosjan i Skandynawów*.

Andrzej Amalrik i Aksel Sandemosa wygłosił dr Bartłomiej Brząkiewicz (Kraków). Wskazał na wybrane aspekty mentalności Rosjan i Skandynawów, prezentując przy tym fragmenty twórczości Andrieja Amalrika i Aksela Sandemose'a. Zarysowując sylwetki i biografie twórcze pisarzy, przedstawił on jednocześnie dwa różnorodne obszary kulturowe – przestrzeń rosyjskiej kultury okresu radzieckiego i nordycki krąg kulturowy. Ukazał on mechanizmy funkcjonujące w dwóch przedstawionych skrajnych rzeczywistościach kulturowych, dochodząc poprzez analizę twórczości do cech ogólnoludzkich w mentalności człowieka. Pierwszy dzień obrad Konferencji Słowianoznawczej zamknął referat prof. Witolda Kołbuka (Lublin) pt. *Spór o narodowy charakter prawosławia na ziemiach polskich w XX w.* Badacz podjął problem utożsamiania prawosławia z kulturą i państwowością ruską na terenach Europy Środkowo-Wschodniej, czego wynikiem było „silne zantagonizowanie” zarówno państwowe jak i wyznaniowe. Zacieranie polskiej kultury w momencie utraty przez Polskę suwerenności odbywało się za sprawą carskiej i prawosławnej Rosji, jak podkreślił prof. Kołbuk. Zauważył też fakt, iż pojawiające się na polskich ziemiach cerkwie nie budziły w Polakach religijnej tolerancji, lecz poczucie wrogości wobec caratu. Udowodnił również, że po odzyskaniu przez Polskę niepodległości nie obserwuje się wrogości wobec prawosławia na polskich ziemiach. Uwzględniając kolejne istotne przełomy i zmiany ustrojowe w dziejach państwa polskiego, prof. Kołbuk zarysował problem narodowego charakteru prawosławia na polskich ziemiach w XX stuleciu.

Drugi dzień Konferencji Słowianoznawczej (14 września 2012 roku) rozpoczął referat prof. Danuty Künstler-Langner (Toruń) pt. *Rezydencja Potockich w Tulczynie. Pochwała Kresów Wschodnich i Ukrainy w „Sofjówce” Stanisława Trembeckiego.* Prof. Künstler-Langner przedstawiła, ukazane w poemacie Stanisława Trembeckiego „*Sofjówka*”, architektoniczne przedsięwzięcia, które stały się wynikiem artystycznych aspiracji jednego z najzamożniejszych wówczas polskich rodów. Badaczka w interesujący sposób przybliżyła nie tylko niezwykle przestrzenie „miejsz szczęśliwych” – tulczyńskiego pałacu i humańskiego ogrodu, ale również biografie osób związanych z omawianymi miejscami, w tym skrywającą wiele tajemnic, opisaną przez historyków, sylwetkę Zofii Wittowej – Potockiej. Uroki omówionych miejsc zilustrowały slajdy przedstawiające rezydencję w Tulczynie i zaprojektowany dla Zofii ogród w Humaniu. Kolejny referat pt. *Pałac w Tulczynie i park w Humaniu jako symbole piękna Kresów i apologia zasług rodu Potockich („Sofjówka” Stanisława Trembeckiego)* przedstawiła mgr Natalia Rezmer-Mrówczyńska (Toruń). Omówiła ona architektoniczne symbole piękna Kresów Wschodnich, będące apologią zasług rodu Potockich na Ukrainie oraz śladem emocji i miłosnych doznań, a także wyznacznikiem polskości w kresowym krajobrazie. Wskazując piękno rezydencji Potockich, zilustrowała te elementy, które funkcjonują w wyobraźni Polaków poprzez literaturę, historię, tradycję romantyczną. „*Sofjówka*” jako poemat o „miejscu doskonałym” stał się dla Adama Mickiewicza ważnymi

źródłem inspiracji. Następny referat pt. *Podole jako mityczna kraina wychowania człowieka w stanie natury. O Podolance Michała Dymitra Krajewskiego* wygłosiła mgr Weronika Pawlik-Kwaśniewska (Toruń). Ukazała ona Podole jako miejsce mityczne, będące realizacją idei patriarchalnej utopii Jana Jakuba Rousseau. Prelegentka zobrazowała stworzoną przez Krajewskiego przestrzeń, pozbawioną wpływów rokokowych salonów, z dala od kosmopolitycznej kultury, gdzie w idealnych warunkach rodzinnych może odrodzić się i kształtować prawdziwa natura człowieka. Ostatni referat porannej części obrad pt. *Wokół Mazurka pobratymczego Stanisława Doliwy Starzyńskiego. Idee słowianofilskie w literaturze późnego Oświecenia* zaprezentowała prof. Danuta Kowalewska (Toruń). Przykładem dla ukazania słowianofilskich idei w polskiej twórczości literackiej późnego oświecenia stała się dla badaczki postać Stanisława Doliwy Starzyńskiego. Przywołując teksty poety zawierające rozważania o słowiańskim pobratymstwie, prof. Kowalewska wskazała dawne tradycje literackie ujmujące motywy sławienia przyjaźni polsko-czeskiej. Podkreśliła także czynniki, które motywowały kształtowanie się narodowej świadomości narodu polskiego i czeskiego na przełomie XVIII i XIX stulecia. Badaczka wyszczególniła też źródła formowania się idei słowianofilskich w twórczości Starzyńskiego.

Po przerwie referat pt. *Pustka i wieczność w doświadczeniu poetyckim Michała Lermontowa i twórców Zachodu jego czasów* wygłosiła prof. Barbara Stawarz (Kraków). Zwróciła ona uwagę na zagadnienie pustki, czasu i przestrzeni w rozważaniach twórców europejskiego romantyzmu, takich jak Blake, Heine, Baudelaire, Byron, Lermontow, Słowacki. Ukazała poezję Lermontowa w kontekście twórczości europejskiej, wybrane motywy (pustki czy wieczności) na tle doświadczeń poetyckich innych twórców, wskazując tym samym na oryginalne lub też powszechne ujęcia danych zagadnień. Prof. Stawarz przedstawiła zatem niezwykle wszechstronną, osadzoną w europejskim kontekście literackim i kulturowym interpretację twórczości rosyjskiego pisarza. Kolejny referat pt. *Świat niemieckiej kultury w twórczości Afanasija Feta* zaprezentowała dr Danuta Piwowska (Kraków). Określiła ona miejsce i rolę kultury niemieckiej we wspomnieniach (oraz poezji) rosyjskiego poety drugiej połowy XIX stulecia – Afanasija Feta. Badaczka podkreśliła aspekty biograficzne, filozoficzne, historyczno-literackie w celu omówienia relacji twórczości Feta i niemieckiej kultury. Wykazała, iż miejsce kultury niemieckiej w biografii i twórczości rosyjskiego pisarza jest bardzo istotne, a krzyżowanie się dwóch kultur wytycza kierunek rozwoju jego poezji, wyznaczającej wartości uniwersalne literatury europejskiej. Następny referat pt. „*Włoskie pasticcio*” Iwana Turgieniewa: *Pieśń triumfującej miłości* zaprezentowała dr Eulalia Papla (Kraków). Badaczka, omawiając opowiadanie Turgieniewa, zwróciła uwagę na filozoficzne oddziaływania Schopenhauera w *Pieśń triumfującej miłości*. Wskazała na elementy strukturalne utworu decydujące o oryginalnym charakterze opowiadania. Utwór ten, zdaniem dr Papli, wyróżnia od innych dzieł rosyjskiego twórcy świadomo-

my i zamierzony zabieg językowy – stylistyka nawiązująca do noweli włoskiego odrodzenia. W sposób interesujący badaczka podkreśliła intertekstualne związki utworu z „muzycznością”, wyjaśniając tym samym znaczenie „włoskiego *pasticcio*” – nazwy, którą określał omawiane opowiadanie sam autor. Analizując kolejne pojawiające się w utworze motywy muzyki, miłości i snu, dowiodła, iż utwór stanowi zapowiedź estetyki modernizmu. Ostatni tekst tej części obrad pt. „*Fotografie z Sorrento*” Władysława Chodasiewicza. Rzecz o spotkaniu dwóch kultur wygłosiła dr Jolanta Brzykcy (Toruń). Referentka, interpretując utwór Władysława Chodasiewicza, zaprezentowała nowe stanowisko poety żyjącego na emigracji wobec twórczości. Stwierdziła, że przebywanie w dwóch kręgach kulturowych wzbogaca twórczość artysty oraz pozwala otworzyć lub rozszerzyć horyzonty twórczych doświadczeń. Omówiła sposób funkcjonowania rosyjskiego pisarza na emigracji, żyjącego w przestrzeni pomiędzy – własną ojczyzną a obcym światem, usiłującego odnaleźć siebie w nowych realiach, wracając wspomnieniami w granice Rosji.

Po przerwie referat pt. *Wizerunki Jana Husa w poezji i publicystyce rosyjskiej XIX wieku na tle idei słowiańskich* przedstawiła prof. Beata Trojanowska. Zwróciła ona uwagę na fascynację postacią Jana Husa w twórczości T. Szewczenki, F. Tiutczewa i K. Balmonta. Badaczka wszechstronnie omówiła znaczenie roli Husa w historii narodu czeskiego. Dokonując analizy zjawiska popularności Husa jako bohatera narodowego, wskazała na przypisanie mu roli wojownika idei wolnościowych w dziejach Słowiańszczyzny. Prof. Trojanowska pokazała, jak bardzo w XIX wieku (literatura, publicystyka, sztuka) narastały i dojrzewały idee jedności słowiańskiej oraz próby zjednoczenia wszystkich Słowian w opozycji do idei Zachodu. Kolejny referat pt. *Czeskie inspiracje w twórczości Mariny Cwietajewej* wygłosiła prof. Halina Mazurek (Katowice). Badaczka wprowadziła uczestników konferencji w przestrzenie kolejnego kraju, zamieszkałego przez Słowian. Trzy lata ze swej kilkunastoletniej emigracji Marina Cwietajewa spędziła w Czechach, które zainspirowały twórczość rosyjskiej pisarki. Oddźwięk czeskiej rzeczywistości na twórczość Cwietajewej wskazała badaczka zarówno w poezji jak też w listach pisarki do Teskowej. Prelegentka wykazała, jak istotnym okresem dla rosyjskiej pisarki był pobyt na emigracji w Czechach oraz jak bardzo Cwietajewa utożsamiała się z sytuacją polityczną i problemami Czechów. Obrady zakończył referat prof. Adama Bezwińskiego (Bydgoszcz) pt. *Harmonia sfer. Filharmonii bydgoskiej przestania*. Profesor podkreślił idee i niezwykle przestania, jakie wpisują się w artystyczną działalność Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy. Przypomniwał ważną dla miasta i regionu działalność długoletniego dyrektora Filharmonii Andrzeja Szwalbego. Prof. Bezwiński zaprezentował działania osób związanych z Filharmonią, współtworzących bydgoską przestrzeń kultury muzycznej. Wskazał na obecną tu galerię portretów, rzeźb i dzieł sztuki, będących kolekcją zainicjowaną przez dyrektora Szwalbego, a uobecniającą ideę korespondencji muzyki z innymi dziedzinami sztuk. Ukazując cele i przestania „sfer” Filharmonii Pomorskiej w Byd-

goszczy, odniósł się do realizowanych tu ważnych i znaczących projektów muzycznych – polskich i zagranicznych. Dzięki artystycznej pasji dyrekcji i ludziom skupionych wokół tego obiektu Bydgoszcz jako centrum muzyczne jest obecna na międzynarodowej mapie muzycznej.

Konferencja *Kultura, literatura oraz myśl filozoficzna Słowian wschodnich i południowych w powiązaniach, wzajemnych oddziaływaniach międzykulturowych* była wydarzeniem szczególnym, skonsolidowała w jednym miejscu, w budynku Filharmonii Pomorskiej, grono naukowców, przybyłych z wielu ośrodków uniwersyteckich; kulturoznawców, historyków, slawistów, rusycystów, polonistów. Zaprezentowane referaty, które znajdują się w wydanej już tomie pokonferencyjnym: *Musica Antiqua XVI. Acta Slavica*, Bydgoszcz 2012, dają harmonijny obraz łączenia sztuk, dyscyplin oraz kultur. Stanowią wyraz interdyscyplinarnej dyskusji, wszechstronności i różnorodności tematyki. Przedmiotem uwagi obrad Konferencji Słowianoznawczej stała się problematyka wzajemnych oddziaływań kulturowych w aspektach historycznych, literackich i filozoficznych. Przedstawione referaty dotyczyły twórczości artystycznej, powstałej na styku wielu kultur lub będącej rezultatem kulturowej interferencji. Na tle europejskim nakreślono sylwetki pisarzy rosyjskich i polskich, w których twórczości zawierają się słowiańskie idee i międzykulturowe doświadczenia. Wśród wielu podjętych zagadnień istotne miejsce zajmowała tematyka genezy Słowian, a także problematyka kościoła katolickiego i prawosławnego, wzajemnych relacji, wpływów i wyników społecznego nauczania w duchu obydwu wyznań oraz kultur. Obrady Konferencji Słowianoznawczej, dzięki wysiłkom organizatorów oraz pracom badawczym uczestników, okazały się niezwykłą podróżą po znanych i nieznanym zakątkach słowiańskiego świata kultury, literatury, historii i filozofii.

Konferencji towarzyszyły koncerty inauguracyjne pięćdziesiąty Międzynarodowy Festiwal *Musica Antiqua Europae Orientalis*. Obrady Konferencji Słowianoznawczej zwieńczyły *Śpiewy Bułgarskiej Cerkwi Prawosławnej* w wykonaniu *Sofijskiego Chóru Chłopięcgo* pod kierownictwem Adriany Blagoevej. W programie sofijskiego chóru chłopców i młodzieńców znalazły się rosyjskie i bułgarskie prawosławne pieśni jednogłosowe. Chór zaprezentował bogaty repertuar muzyczny; utwory anonimowe oraz kompozycje powstałe między XIV a XX stuleciem. Koncert ten był jednym z wielu niezwykłych wydarzeń muzycznych, trwającego niemalże trzy tygodnie (od 12 września do 5 października), bydgoskiego festiwalu i uroczystym zamknięciem konferencyjnych obrad.

Natalia Rezmer-Mrówczyńska

Sprawozdanie z Międzynarodowej Konferencji w Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego: *Dialog kultur. Języki wschodniosłowiańskie w kontakcie z polszczyzną i innymi językami europejskimi*.

W dniach 23-24 września br. w Bydgoszczy odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa „Dialog kultur. Języki wschodniosłowiańskie w kontakcie z polszczyzną i innymi językami europejskimi”. Konferencja została zorganizowana przez Instytut Neofilologii i Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego przy współpracy z ukraińskim partnerem – pracownikami Katedry Metodyki i Wykładania Dyscyplin Filologicznych Taurydzkiego Uniwersytetu Narodowego w Symferopolu. Wśród ogromnej liczby organizowanych obecnie w Polsce różnorodnych konferencji naukowych „Dialog kultur” wyróżnił się pod dwoma względami. Przedsięwzięcie bydgoskich i symferopolskich uczonych miało kameralny charakter – w trakcie dwudniowych obrad wygłoszono 27 referatów, dzięki czemu organizatorzy mogli zrezygnować z podziału na sekcje, co umożliwiło każdemu z uczestników wysłuchanie wszystkich wystąpień. Drugą istotną cechą bydgoskiej konferencji był jej międzynarodowy charakter. O ile wiele spotkań naukowych jest określanych jako międzynarodowe zdecydowanie na wyrost, o tyle podczas „Dialogu kultur” uczestnictwo gości zza granicy, którzy byli autorami aż 14 referatów, było faktycznie zauważalne. Wystąpień wygłoszonych po rosyjsku było nawet więcej, w związku z tym, że część uczestników z Polski zdecydowała się przygotować swoje teksty w tym języku. Podczas konferencji można było usłyszeć również trzeci spośród dopuszczonych przez organizatorów języków roboczych – ukraiński.

Referaty zostały podzielone na 6 bloków tematycznych. Pierwszy z nich dotyczył problematyki językoznawstwa konfrontatywnego. W poszczególnych wystąpieniach wykorzystany został materiał języków słowiańskich, przede wszystkim rosyjskiego, ukraińskiego i polskiego, ale również angielskiego oraz niemieckiego. Luiza A. Pietrowa (Odessa) poruszyła kwestię opozycji binarnych w strukturze semowej czasowników oraz rzeczowników odczasownikowych w języku rosyjskim i ukraińskim. Czasowniki stanowiły także przedmiot analizy Eleny J. Titarenko, która zajęła się paradygmatyką fazową w językach słowiańskich, a także Eleny E. Pczelincewej badającej cechy aspektualne w rosyjskich, ukraińskich i polskich formach odczasownikowych. Przedmiot badań Eleny L. Acziłowej nawiązuje do popularnej literatury młodzieżowej. Na materiale powieści J.K. Rawlings *Harry Potter i kamień filozoficzny* przeprowadziła ona analizę językowych środków wyrażenia znaczenia powtarzalności w językach rosyjskim, ukraińskim i angielskim. Badania na materiale trzech języków – ukraińskiego, polskiego i rosyjskiego – prowadziła także Ludmiła I. Jakowienko. Tematem jej wystąpienia był komponent czasownikowy w jednostkach zawierających znaczenie pojawiania się i znikania. Z kolei Olga W. Kolesnikowa skupiła się na problemach frazeologii w ujęciu porównawczym. Analiza przedstawiona w jej referacie dotyczyła frazeologizmów ze

znaczeniem ‘psychologicznego wpływu na człowieka’ w językach rosyjskim i niemieckim.

Kwestie związane z onomastyką stanowiły przedmiot rozważań prowadzonych w ramach drugiego bloku tematycznego. Wszyscy referenci reprezentowali ośrodek bydgoski. Teresa Pluskota sięgnęła do materiału językowego z Ukrainy i polsko-ukraińskiego pogranicza w XIX wieku, a za podstawę jej analizy posłużyły dwuczłonowe imiona własne w nazwach miejscowych w *Atlasie historycznym ziem ruskich Rzeczypospolitej* A. Jabłonowskiego. Tematem wystąpienia Henryka Duszyńskiego były nazwiska wiernych z wrocławskiej prawosławnej parafii św. Mikołaja na początku XX w., natomiast Piotr Tomasik przedstawił charakterystykę nazw stacji kolejowych w Polsce i w Rosji.

Ostatnia z sesji pierwszego dnia obrad była poświęcona radzieckim wersjom języków narodowych. W tym bloku również wystąpili wyłącznie przedstawiciele Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, co akurat wynikało z omawianej problematyki, w której specjalizują się właśnie bydgoscy językoznawcy. Prowadzone w tym ośrodku badania radzieckiego wariantu polszczyzny zostały poszerzone o język niemiecki funkcjonujący w warunkach społeczno-politycznych panujących w ZSRR. Opis projektu został przedstawiony przez jego koordynatorkę Jolantę Mędelką w referacie na temat sowietyzacji języka Niemców mieszkających w Związku Radzieckim. Pozostałe wystąpienia dotyczyły bardziej szczegółowych kwestii. Tamara Graczykowska omówiła problem rusycyzmów leksykalnych w tygodniku „Trybuna Radziecka” w okresie międzywojennym. Maria Jankowiak-Rutkowska, wykorzystując przykłady zaczerpnięte z wydawanych w ZSRR pod koniec lat 30. XX w. niemieckojęzycznych elementarzy) analizowała przebieg procesu indoktrynacji najmłodszego pokolenia rosyjskich Niemców, a Michał Sobczak zajął się wybranymi problemami przekładu skrótowców na podstawie rosyjsko-niemieckiego słownika A. Nesslerera.

Uczestnicy konferencji „Dialog kultur” występujący w kolejnym bloku tematycznym poruszali zagadnienia związane ze wzajemnymi wpływami językowymi. Swietłana O. Sokołowa zwróciła uwagę na problem interferencji powstającej w wyniku semantycznej asymetrii w blisko spokrewnionych językach. Wystąpienie Doroty Paško-Konecniak poświęcone było wpływowi języka polskiego na idiomatykę rosyjskiej gwary starowierców na Suwalszczyźnie. Przedmiotem rozważań Oksany N. Danilewskiej były rosyjskie cytaty i wstawki w ukraińskiej beletrystyce dziecięco-młodzieżowej. Autorka zaprezentowała ujęcie społeczno-kulturowe, a dokonany przez nią dobór materiału był na tyle kontrowersyjny, że wywołał największą dyskusję spośród wszystkich wystąpień. Referat Michała Głuszkowskiego stanowił socjolingwistyczną analizę znaczenia postaw wobec języka w warunkach bilingwizmu dla zachowań językowych dzieci i młodzieży uczęszczającej na zajęcia w Polskim Centrum Kulturalnym w Stryju na Ukrainie. Z kolei Elena G. Rudaja potraktowała rosyjsko-ukraińską interferencję leksykalno-semantyczną jako

źródło zakłóceń procesu komunikacji. W ostatnim wystąpieniu w sesji poświęconej kontaktom językowym Joanna Joachimiak-Prażanowska przedstawiła wyniki swoich badań na temat leksyki pochodzenia rosyjskiego w „Tygodniku Ilustrowanym” z 1919 r.

W najkrótszym bloku tematycznym, poświęconym problemom glottodydaktyki, wygłoszono dwa referaty. W pierwszym Galina J. Bogdanowicz na przykładzie rosyjsko-ukraińsko-polskiego słownika tematycznego omówiła problemy komunikacji międzykulturowej, a w drugim – Natalia W. Sołodownikowa zajęła się interaktywnymi sposobami nauczania języków obcych i wykorzystaniem w tym procesie zasobów internetowych.

Ostatnia sesja dotyczyła problematyki wzajemnych relacji języka i kultury. Halina Bartwicka poruszyła problematykę polskiej i rosyjskiej mentalności, a raczej – ich językowego obrazu w tekstach kulturowych. Galina S. Jarocka zajęła się sposobami konceptualizacji bogactwa i ubóstwa w języku i kulturze rosyjskiej. Z kolei Zofia Sawaniewska-Mochowa i Włodzimierz Moch wykorzystali materiał sztuki ulicznej w Rosji, na Łotwie oraz Litwie w celu omówienia strategii komunikacyjnych. Problemem, którym zajęła się Ludmiła W. Walejewa, był dualizm konceptu i mitemu we wschodniosłowiańskiej leksyce transcendentalnej. W ostatnim referacie na bydgoskiej konferencji Natalia Ziemiańska przedstawiła koncepcję badań procesów globalizacyjnych zachodzących w językach słowiańskich.

Nawet pobieżna charakterystyka bloków tematycznych pozwala zauważyć różnorodność prezentowanych tematów. Należy jednak podkreślić, że organizatorom udało się uniknąć przyjmowania referatów przypadkowych, niezwiązanych z tematyką konferencji, dzięki czemu wszystkie wystąpienia dotyczyły szeroko rozumianego „Dialogu kultur”, który rzeczywiście odbywał się zarówno podczas dyskusji, jak i w kularach.

Michał Głuszkowski
Toruń

Sprawozdanie z posiedzenia plenarnego Komitetu Słowianoznawstwa PAN (Warszawa, 26 marca 2012 r.

26 marca 2012 r. odbyło się w Warszawie kolejne posiedzenie Komitetu Słowianoznawstwa PAN. Posiedzeniu przewodniczyła prof. Małgorzata Korytkowska. Przyjęto i zrealizowano następujący program posiedzenia:

1. Wybory specjalistów do składu Komitetu Słowianoznawstwa PAN.
W głosowaniu tajnym wybrano trzech specjalistów do składu Komitetu Słowianoznawstwa: historyka prof. Stanisława Bylinę, etnologa prof. Mirosławę Drozd-Piasecką i archeologa prof. Michała Parczewskiego.
2. Ustalenie tekstu Regulaminu Komitetu.
Po wniesieniu kilku poprawek przyjęto tekst regulaminu Komitetu. Ustalono dalszy tryb procedowania: przekazanie tekstu regulaminu do Biura Prawno-Organizacyjnego PAN.
3. Ustalenie planu pracy Komitetu na rok 2012 r.
Jednogłośnie został przyjęty przez zebranych plan pracy Komitetu na rok bieżący.
4. Powołanie składów komisji ds. realizacji zadań Komitetu na bieżącą kadencję.
Powołano trzy komisje.
Komisja wyborcza: prof. Wojciech Chlebda, dr Zofia Rudnik-Karwatowa, prof. Krzysztof Wrocławski;
Komisja ds. badań slawistycznych: prof. Maria Dąbrowska-Partyka, prof. L. Miodyński, prof. Hanna Taborska, prof. Ewa Wolnicz-Pawłowska. Nazwę komisji zaproponował prof. W. Chlebda. Ustalony został przez zebranych zakres działalności Komisji.
Komisja ds. współpracy z towarzystwami naukowymi i kulturalnymi – prof. Adam Bezwiński, prof. Milica Semków, prof. Jan Sokołowski, prof. E. Wolnicz-Pawłowska.
Nie została zaakceptowana propozycja utworzenia komisji ds. współpracy z Międzynarodowym Komitetem Sławistów. Do współpracy z MKS upoważniono Prezydium Komitetu, a realizację zadań powierzono przewodniczącej prof. Małgorzaty Korytkowskiej.
5. Sprawy organizacji sesji jubileuszowej Komitetu Słowianoznawstwa PAN i powołanie zespołu ds. przeprowadzenia tej sesji.
Powołany został **Zespół ds. organizacji sesji jubileuszowej** w następującym składzie: prof. Adam Bezwiński, prof. J. Siatkowski, prof. Bogusław Zieliński. Przeprowadzono dyskusję dotyczącą tematyki sesji. Największe poparcie zyskała propozycja rozpatrzenia problemów związanych z przeszłością i aktualnych problemów slawistyki.

6. Sprawy wydawnicze:

a) Informacja o składach redakcji czasopism Komitetu Słowianoznawstwa PAN: „Pamiętnik Słowiański”, „Rocznik Sławistyczny”, „Slavia Orientalis”.

b) Akceptacja wniosków o powołanie redaktorów naczelnych.

Prof. Małgorzata Korytkowska podziękowała redaktorom naczelnym czasopism komitetowych za dotychczasową ich pracę i osiągnięcia. Poinformowała zebranych o powołaniu przez Dziekana Wydziału I PAN redaktorów naczelnych: prof. dr hab. Marii Dąbrowskiej-Partyki („Pamiętnik Słowiański”), dra hab. Jana Sokołowskiego prof. UW („Rocznik Sławistyczny”), prof. dra hab. Adama Bezwińskiego („Slavia Orientalis”). Zebrani zaakceptowali składy trzech redakcji na bieżącą kadencję.

Skład redakcji czasopisma „**Pamiętnik Słowiański**”:

Redaktor naczelna: prof. dr hab. Maria Dąbrowska-Partyka, Uniwersytet Jagielloński

Zastępca: prof. dr hab. Celina Juda, Uniwersytet Jagielloński

Sekretarz Redakcji: dr Magdalena Pytlak, Uniwersytet Jagielloński

Rada Naukowa:

prof. dr hab. Dalibor Blažina, Uniwersytet Zagrzebski

prof. dr hab. Barbara Czapik-Lityńska, Uniwersytet Śląski

prof. dr hab. Zdzisław Darasz, Uniwersytet Warszawski

prof. dr hab. Maria Dąbrowska-Partyka, Uniwersytet Jagielloński

prof. dr hab. Celina Juda, Uniwersytet Jagielloński

prof. dr hab. Kata Āulavkova, Macedońska Akademia Nauki i Sztuki, Skopje

prof. dr hab. Aleksander Naumow, Uniwersytet Jagielloński; Uniwersytet w Wenecji

prof. dr hab. Michaił Nedełczew, Nowy Bułgarski Uniwersytet, Sofia

prof. dr hab. Mihajlo Pantić, Uniwersytet Belgradzki

prof. dr hab. Grażyna Szwat-Gyłybowa, Instytut Sławistyki PAN

prof. dr hab. Marta Součková, Uniwersytet w Preszowie

prof. dr hab. Józef Zarek, Uniwersytet Śląski

Skład redakcji czasopisma „**Rocznik Sławistyczny**”:

Komitet Redakcyjny:

Redaktor naczelny: dr hab. Jan Sokołowski, prof. Uniwersytetu Wrocławskiego

Sekretarz Redakcji: dr Iwona Łuczów, Uniwersytet Wrocławski

czł. PAU prof. dr hab. Wiesław Boryś, Uniwersytet Jagielloński, Instytut Sławistyki PAN

prof. dr hab. Wojciech Chlebda, Uniwersytet Opolski

prof. dr hab. Hanna Popowska-Taborska, Instytut Sławistyki PAN, Warszawa
 czł. MANU, SAZU i PAU, prof. dr hab. Zuzanna Topolińska, MANU, Skopje

Rada Redakcyjna:

Przewodniczący: prof. dr hab. Janusz Siatkowski, Uniwersytet Warszawski
 czł. MANU, czł. Albańskiej Akademii Nauk, czł. Akademii Sztuk i Nauk Kosowa
 prof. dr
 Victor A. Friedman, University of Chicago
 prof. dr hab. Antoni Furdal, Uniwersytet Wrocławski
 czł. kor. PAN prof. dr hab. Stanisław Gajda, Uniwersytet Opolski
 PhDr. Ilona Janyšková, CSc., Akademia Nauk Republiki Czeskiej, Brno
 prof. dr hab. Małgorzata Korytkowska, Uniwersytet Łódzki
 czł. PAU prof. dr hab. Roman Laskowski, Instytut Języka Polskiego PAN, Kraków
 czł. rzecz. RAN prof. Aleksandr V. Moldovan, Instytut Języka Rosyjskiego RAN,
 Moskwa
 czł. MANU prof. dr hab. Włodzimierz Pianka, Uniwersytet Warszawski

Skład redakcji czasopisma „**Slavia Orientalis**”:

Redaktor naczelny: prof. dr hab. Adam Bezwiński, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego

w Bydgoszczy

Sekretarz Redakcji: dr hab. Beata Trojanowska prof. UKW w Bydgoszczy

Komitet Redakcyjny:

prof. dr hab. Wojciech Chlebda, Uniwersytet Opolski
 dr hab. Andrzej Dudek prof. UJ, Uniwersytet Jagielloński
 prof. dr hab. Stefan Kozak, Uniwersytet Warszawski
 prof. dr hab. Izabella Malej, Uniwersytet Wrocławski
 prof. dr hab. Eliza Małek, Uniwersytet Łódzki
 prof. dr hab. Michael Moser, Uniwersytet Wiedeński
 prof. dr hab. Andriej Ranczyn, Uniwersytet Moskiewski
 prof. dr hab. Janusz Rieger, Uniwersytet Warszawski

7. Sprawy dotyczące organizacji XV Międzynarodowego Kongresu Słowistów.

- a) Powołanie składu komitetów redakcyjnych dwóch tomów kongresowych w serii „Z Polskich Studiów Słowistycznych”: *Językoznawstwo* – prof. M. Korytkowska, dr Zofia Rudnik-Karwatowa, prof. J. Siatkowski, prof. H. Taborska, *Literaturoznawstwo. Kulturologia. Folklorystyka* – prof. L. Suchanek i prof. K. Wrocławski.
- b) Informacja o powierzeniu Komitetowi Słowianoznawstwa PAN funkcji Komitetu Narodowego ds. Współpracy z Międzynarodowym Komitetem Słowistów (uchwała Prezydium PAN z dnia 24 stycznia 2012 r.).

c) Informacja o posiedzeniu MKS w Budziszynie w dniach 21-22.08. 2011 r. Prof. M. Korytkowska zreferowała przebieg posiedzenia MKS w Budziszynie. Do najważniejszych spraw należały decyzje Prezydium MKS dotyczące bloków tematycznych i okrągłych stołów. Zaakceptowano bez uwag 14 bloków, w tym wszystkie polskie. Zgłoszono uwagi do 11 bloków, m.in. konieczność uzupełnienia wymaganych danych. Zarekomendowany został referat prof. Elżbiety Smułkowej na otwarcie Kongresu, jako drugi zarekomendowano referat prof. Henadzia Cy-chuna.

W sierpniu 2012 r. planowane jest posiedzenie MKS w Mińsku, na którym podjęte zostaną kolejne decyzje organizacyjne.

8. Przyjęcie sprawozdań z działalności Komitetu Słowianoznawstwa PAN i Komitetu Słowianoznawstwa- Komitetu Narodowego ds. Współpracy z Międzynarodowym Komitetem Słowistów w 2011 roku (zob. na stronie internetowej Komitetu WWW.komslow.pan.pl załączniki w zakładkach Działalność i Współpraca z zagranicą).

9. W punkcie dotyczącym spraw bieżących członkowie Komitetu zapoznali się z tekstem *Stanowiska Komitetu Językoznawstwa PAN i Towarzystwa Kultury Języka Polskiego w sprawie statusu języka polskiego*. Upoważniono Prezydium Komitetu Słowianoznawstwa do wyrażenia w formie pisemnej poparcia stanowiska KJ i TKJP.

Dyskusję i głosy krytyczne zebranych wywołała decyzja władz PAN uniemożliwiająca dokooptowanie do składu komitetu osób z list wyborczych. Zapowiedziano kontynuowanie dyskusji na ten temat.

Zofia Rudnik-Karwatowa

Sprawozdanie z posiedzenia Komitetu Słowianoznawstwa PAN (Warszawa, 11 czerwca 2012)

11 czerwca 2012 r. odbyło się, tradycyjnie w Warszawie, kolejne posiedzenie członków Komitetu Słowianoznawstwa PAN. Po otwarciu obrad przez przewodniczącą Komitetu prof. Małgorzatę Korytkowską przyjęto program posiedzenia.

- Posiedzenie naukowe

Prof. dr hab. Irena Sawicka (Instytut Filologii Słowiańskiej UMK w Toruniu/Instytut Sławistyki PAN) wygłosiła referat pt. *Działalność Komisji Fonetyki i Fonologii przy Międzynarodowym Komitecie Sławistów*. Referentka przybliżyła zebranym działalność Komisji w ciągu ostatnich kilkunastu lat. Część merytoryczną wystąpienia poświęciła realizowanemu przez Komisję Fonetyki i Fonologii (której przewodniczy od ostatniego Kongresu Sławistów w 2008 roku), projektowi *Sandhi w językach słowiańskich*. Zakres problematyki – niemożliwy do wyczerpującego opisu w ramach jednego projektu – będzie mógł być w przyszłości podjęty także w pracach habilitacyjnych. Referat wywołał żywą dyskusję, dotyczącą głównie zróżnicowania zjawisk sandhi w językach słowiańskich i jego przyczyn, charakteru fonetycznego lub morfologicznego tych zjawisk. Zainteresowanie zebranych dotyczyło także spraw organizacji pracy nad projektem.

- Posiedzenie organizacyjne

1. Sprawy związane z organizacją sesji jubileuszowej Komitetu Słowianoznawstwa PAN planowanej na 10 grudnia 2012 r.

Zgłoszono kilka propozycji tematu sesji: *Sławistyka polska dawniej i dziś, Sławistyka polska w okresie przełomu, 60 lat polskiej sławistyki*. Najwięcej zwolenników zyskała pierwsza propozycja, postanowiono jednak nadal pracować nad doskonaleniem tematu. W wyniku dyskusji przyjęta została wstępna propozycja tematów z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa i folklorystyki. Prof. Lucjan Suchanek dokona przeglądu zagadnień literaturoznawczych z pozycji rusycystyki, prof. Krzysztof Wrocławski przedstawi problemy polskiej folklorystyki sławistycznej. Zaproponowano, aby w części literaturoznawczej wygłosili referaty prof. Maria Dąbrowska-Partyka i prof. Lech Miodyński. Zgłoszona została także propozycja przedstawienia tematyki językoznawczej w dwóch referatach.

2. Wybory specjalistów do Komitetu Słowianoznawstwa.

W trakcie dyskusji nad kandydaturami zarysowały się dwa stanowiska co do specjalizacji osób, które zostaną członkami Komitetu. Część dyskutantów zaakceptowała propozycję dokooptowania niesławistów do składu Komitetu, inni stwierdzili, że decyzje władz PAN niedopuszczające specjalistów z list wyborczych (w przypadku Komitetu Słowianoznawstwa z list wyborczych sławistów) budzą sprzeciw. W wyniku dyskusji postanowiono, że do wyborów zgłoszonych zostanie 9 kandydatur, spośród których wybranych zostanie 6 specjalistów: 3 niesławistów i 3 sławistów „spod kreski”, specjalizujących się w jakiejś poddyscyplinie. Do

składu Komitetu Słowianoznawstwa na obecną kadencję zostali wybrani następujący specjaliści: prof. Feliks Czyżewski (UMCS), prof. Andrzej Dudek (UJ), prof. Mirosław Dymarski (UWr), prof. Marek Dziekan (UŁ), prof. Kuligowski (UAM w Poznaniu), prof. Roman Laskowski (IJP PAN).

3. Sprawy wydawnicze.

Prof. M. Korytkowska przedstawiła decyzję Komisji Wydawniczej PAN o nieprzyznaniu „Pamiętnikowi Słowiańskiemu” dofinansowania w 2012 r. i zapoznała zebranych z już podjętymi i planowanymi przez Komitet Słowianoznawstwa PAN działaniami, mającymi na celu uzyskanie środków finansowych na druk tego czasopisma.

Z zadowoleniem przyjęto informację o złożeniu do druku dwutomowej książki kongresowej w serii „Z Polskich Studiów Sławistycznych”.

4. Informacja o zatwierdzeniu regulaminu Komitetu.

Przekazana została wiadomość o uznaniu przez prawników PAN, w odpowiedzi na pismo Prezydium Komitetu Słowianoznawstwa, zasadności umieszczenia w regulaminie Komitetu Słowianoznawstwa PAN punktu dotyczącego Międzynarodowego Komitetu Sławistów.

5. Poparcie dla stanowiska Komitetu Językoznawstwa PAN w sprawie statusu języka polskiego jako języka publikacji naukowych oraz dla Uchwały Zarządu Głównego Towarzystwa Kultury Języka w sprawie ochrony polskiego języka naukowego.

Odczytano pismo Komitetu Słowianoznawstwa PAN, skierowane do Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego oraz do Premiera Donalda Tuska, wyrażające poparcie stanowiska Komitetu Językoznawstwa PAN w sprawie statusu języka polskiego jako języka publikacji naukowych oraz dla Uchwały Zarządu Głównego Towarzystwa Kultury Języka w sprawie ochrony polskiego języka naukowego. Z treścią pisma można zapoznać się na stronie Komitetu Słowianoznawstwa PAN (www.komslaw.pan.pl).

Zofia Rudnik-Karwatowa